

LYS OG LIV

Utgitt av

MENIGHETSFAKULTETET

Foto: Karl Richard Thuve.

Menighetsfakultetets kor i Rødenes kirke

LYS OG LIV UTGITT AV MENIGHETSFAKULTETET

REDAKTØRER: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.
 Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vel 4, Oslo 3. Postgiro 128 78.
 Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 48 79 00. — Bladet sendes gratis
 til alle MF-foreninger og prostikomitéer for MF, til samtlige menighetsråd i landet
 og alle navngitte bidragsytere.

TAKK FOR DIN GAVE!

Gaver:	Mars		1/1—31/3	
	1974	1975	1974	1975
Personlige gaver Stud. givertj.	42 740	51 066 3 575	201 740	253 779 24 270
Offer/kollekt	42 740 39 452	54 641 16 065	201 740 161 952	278 049 139 270
<i>Sum:</i>	82 192	70 706	363 692	417 319
Foreninger	14 203	11 305	71 065	71 640
Bøsser og andre g.	—	16 134	68	19 188
<i>Sum «ordinære» g.</i>	96 395	98 145	434 825	508 147
Testamentariske g.	189	—	33 639	28 144
<i>Sum gaver:</i>	96 584	98 145	468 464	536 291

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen. (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelse gjelder: «Frådrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Fra 1/1-73: Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vel 4, Oslo 3:

Når loven blir oppfylt!

*Av formannen i studentutvalet,
Egil Morland.*

Du synest kanskje at dette ikkje er ei høvande overskrift i ein pinseandakt?

Les då kap. 8 i Romarbrevet, som i den nye bibelomsetjinga har fått overskrifta «Livet i Anden». I v. 4 står det at *lovens krav blir oppfylt* i oss som lar oss leie av Anden.

Ein ufatteleg påstand – men like fullt evangeliets innhald: For Kristi skuld er vi rettferdige for Gud. Han gav oss den rettferd som lova ikkje kunne gje oss; ikkje fordi lova var vond, men fordi vi er vonde. Livet i Anden er nettopp det å bli dregen inn i – personleg! – den frelseshandling som Gud gjorde i Kristus.

Kva så? Livet i Anden opphevar vel ikkje det faktum at vi framleis er syndarar? Nei, Guds Ord har to ting å seia oss om dette.

For det første: Når no Kristus har frelst oss – fordi vi ingenting maktar sjølve – så må vi ikkje falla i den store freisting å vilja *overta* etter han, ved så og seia å prova at vi no ikkje er syndarar lenger! «Berre set i gang du, Jesus, så skal eg nok greia meg sjølv.» Ein slik tanke vil fort føra til falsk over-aktivitet som trøyttar ut både lekam og sjel. Nei,

å leva i Kristus er det same som kvar dag på nytt å ta imot den rettferd han byd oss. *Slik* blir lovens krav oppfylt – *i syndige menneske!*

For det andre: Vi møter i det Nye Testamente ei samrøystes formaning om å trå etter eit betre liv i teneste for Herren, i kamp mot synda, *fordi* vi alt er rettferdige!! *Dette* er realistiske dømme på eit liv i Anden: «Synda skal ikkje herska over dykk, *for* de står ikkje under loven, men under nåden.» Rom. 6, 14. «Vår bøn er at de må bli fylt av kunnskap om Guds vilje og få all den visdom og innsikt som Anden gjev. *Då* kan de leva eit liv som er verdig Herren.» Kol. 1,9f.

Vi ser: Ingen falsk passivitet i sjølvtrygg visse om allereide å eiga rettferda, *eller* i redsla for å forspilla nåden ved å gjera noko sjølv!

Gud har kalla oss til eit liv i Anden, til eit liv i teneste og kamp. Han har bruk for deg i sitt rike på jord!

Kom, sannings Ande, vitne ver at Jesus Kristus livet er!

Ja gjer den sanning rett og klår
At berre han er frelsa vår.

Egil Morland

Pinsefesten

— en Kristus-fest

Av rektor Even Fougner.

Ingen av de kristne høytider står så svakt i folks bevissthet som nettopp pinsen. – Mange mennesker vet i det hele tatt ikke hvorfor vi feirer pinse. NRK gikk ut på gaten en pinseaften for noen år siden, de spurte en rekke mennesker om hvorfor vi feiret pinse, de spurte tildels folk med svært god utdannelse – men de traff folk i Aulakjelleren som ikke kunne gi noe svar.

Det kan være mange forklaringer på at det er blitt slik. Vi har ikke hatt de samme folkelige tradisjoner i hjem og menighet knyttet til pinsehelgen som til de andre høytider. Så er pinsen i stedet blitt vårens store utfartshelg, med en biltetthet uten sidestykke ellers i året. Men det er forskjell på hestekrefter og åndskraft, og det er forskjell på bensin og Den Hellige Ånd!

Kanskje er forklaringen også at folk flest har fått lite tak i hva Den Hellige Ånd egentlig er. Det er i så måte typisk at Ånden like gjerne omtales i intetkjønn, som «den» i stedet for som en person, en som kan tiltales med «du» og omtales som «han».

Dette har nok sammenheng med at i Det nye testamente er Ånden ikke først og fremst opptatt av å preke om seg selv. Ånden er mest opptatt med å preke om Kristus.

«Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av mitt og forkynne eder,» sier Jesus, Johs. 16, 14. Vi må ikke tro at der hvor folk er veldig opptatt av å tale om Ånden, der er det også veldig åndelig. Sann åndelighet arter seg ikke som en ensidig opptatthet av Åndens person og Åndens gjerning. Åndens grunnleggende oppgave er jo nemlig å vise oss Kristus. Derfor er den beste forklaring på Den Hellige Ånds person og oppgave den innledning vi har i forklaringen til den 3. trosartikkel i Luthers lille katekisme: Her svares det enkelt på hva det betyr å tro på Den Hellige Ånd:

«Jeg tror at jeg ikke av egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus min herre, eller komme til ham. Men Den Hellige Ånd har kalt meg ved evangeliet, opplyst meg ved evangeliet, og holdt meg fast i den sanne rette tro . . .»

Ånden skal hjelpe meg til det jeg selv ikke kan: å tro på Jesus. Derfor kom ham. Så skal vi regne det slik at der hvor Kristus blir stor for oss slik at vi kan se ham, og tro på ham, og tro på ham, der er Ånden mektig tilstede, som det gjerne heter.

Felles innsats for MF's framtid i omsorg og forbønn

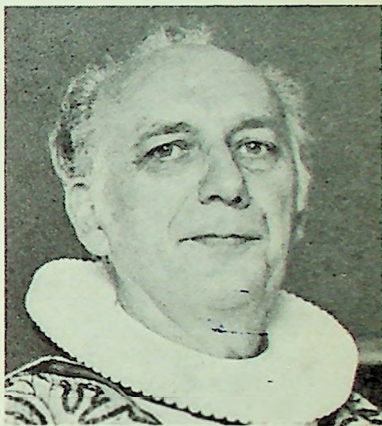
Av biskop Erling Utne

Ved åpningen av debatten om kvinnelige kandidaters adgang til praktikum ved forstanderskapsmøtet 7. april, holdt formannen, biskop Erling Utne, et innledningsinnlegg. Første del av dette innlegget har på anmodning fra begge fraksjoner vært offentliggjort som kronikk i «Vårt Land» og «Dagen», og gjengis av samme grunn også her i Lys og Liv.

Spørsmålet om kvinners adgang til praktikum er ikke nytt på huset, men et gammelt problematisk spørsmål. Det er en kjent sak at MF's tradisjonelle syn har vært at det er i strid med Guds ord at kvinner kan ordineres til presteembetet. Og det er mange av MF's venner som fremdeles mener det.

Det har videre hele tiden vært klart at MF's lærerråd og ansvarlige organer har sett det slik at lære og praksis på dette punkt må stemme overens. MF har ikke villet gi de kvinnelige kandidater en praktisk-teologisk eksamen, så de utfra sin utdanning ved fakultetet har mulighet til å bli ordinert. Man har ikke villet legge til rette for dem å bli prester, når man tror det er mot Guds ord.

Spørsmålet har særlig blitt problematisk etter at det ved læreruttalelsen i 1972 viste seg at lærerrådet ikke lenger har et enhetlig syn på dette spørsmål, men at et flertall i

lærerrådet forstår Guds ord slik at det ikke hindrer kvinner i å bli ordinert til presteembetet i vår kirke.

Det har siden ikke blitt ro omkring saken. Av flere grunner: 1. Lærerrådets flertall finner forholdet utilfredsstillende. Det mener at læreravgjørelsen bør få praktiske følger for praktikum. Flertallet i lærer-

---

Teksten på 1. Pinsedag dette året er en tekst som overhodet ikke nevner Den Hellige Ånd. Men teksten taler i stedet om Kristus. Det er Jesu ord i Johs. 15 om vintreet og grenene. Men det er en fin pinsetekst, for den handler om å være i Jesus og tro på ham.

Den som blir i meg og jeg i ham, han bærer megen frukt, for uten meg kan I intet gjøre.

Så skal vi pånytt få feire pinsevennen store Kristusfesten, og takke Gud fordi han sendte Anden til verden – han som Bibelen også kaller Kristi Ånd.

rådet har blitt styrket også i løpet av de to siste år.

2. De kvinnelige kandidater er blitt flere etter at de har fått teologisk grønt lys til prestetjeneste fra et flertall av sine lærere. De ønsker full teologisk utdannelse i MF's eget teologiske miljø. MF har da heller ikke maktet å gi dem noen praktisk-teologisk utdannelse overhode. Det er en svikt av fakultetet. 3. Vi er kommet inn i en tid der kampen for kvinnens likestilling er brudt ut med styrke. Vår ordning har blitt anfektet som diskriminerende. Likestillingsloven som er på trappene, sier det uttrykkelig. Vår ordning kan bli lovstridig, dersom loven om likestilling mellom kjønnene vedtas. 4. Videre henger den økonomiske trussel over oss om nektelse av statsstøtte, dersom vi ikke ordner oss annerledes og likestiller alle studerende, også på praktikum.

Det er derfor ikke underlig at det arbeides energisk på huset med å finne en løsning på problemet. Forstanderskapet kan ikke undra seg å ta en avgjørelse i denne sak. Vi må ta en ansvarlig avgjørelse, selv om tidspunktet på grunn av utenomkirkelige pressfaktorer også gjør det vanskelig. Men i alle tilfeller må vi ta den bare utfra våre egne forutsetninger, vårt syn på saken ut fra Guds ord.

5. Men *den avgjørende grunn* for at vi må ta en avgjørelse, er situasjonen innad på huset. Den er blitt slik at saken ikke tåler å utsettes lenger. Den er blitt en påkjenning for fellesskapet. Den truer med å splitte oss på dette hus. Her må jeg både som formann i Forstanderskapet og tilsynsmann i vår kirke få gi noen *prinsipielle synspunkter* på saken vi skal drøfte både derfor dere forstandere og dere lærere.

Det er avgjørende for debatten hvilken dimensjon vi tillegger kontroversspørsmålet. La meg kalle det proporsjonsaspektet. Vi må spørre de instanser som vi alle er forpliktet på å spørre og som vi alene er forpliktet på å ha som høringsorganer, nemlig Skriften og Bekjennelsen, om dette spørsmål hører til de sentrale i troen. Det er klart for oss alle at spørsmålet ikke er artikulert i bekjennessskriftene. Det hører ikke til de spørsmål som angår vår salighet. Det hører heller ikke til de spørsmål som er nødvendige til kirkes enhet. Det skulle derfor ikke kunne splitte hverken broderskapet eller bekjennelsesfellesskapet hva vi mener om kvinnelige prester. Jeg mener spørsmålet om kvinnelige prester ikke kan gjøres til et kvalifisert *bekjennessspørsmål*. Jeg vil instendig formane oss alle til sindighet, når det gjelder å gjøre dette spørsmål til et bekjennesssplittende spørsmål.

2. Spør vi så videre Skriften, som den primære høringsinstans, så burde vi alle se i øynene at dette spørsmål heller ikke ikke her hører til troens sentrum. Men vi ser at det er artikulert i de apostoliske formaninger om ordning av menighetens gudstjenester og at det igjen er *innebygget i et større etisk lærekompleks*, nemlig Skriftens lære om forholdet mellom mann og kvinne og de etiske formaninger om hvordan forholdet dem imellom skal leves ut i ekteskap og menighetsliv. Jeg mener spørsmålet ikke er et kvalifisert bekjennessspørsmål, men det er *et ikke uvesentlig lærespørsmål*. Dette lærespørsmål kan ikke bagatelliseres, som om det hele bare dreier seg om tolkning av to skriftsteder, som forbyr kvinnen å tale i menighetens gudstjenester. Det burde etter den

debatt som har pågått være full enighet om at spørsmålet om kvinnens plass i menighetsliv, bare er et *delspørsmål i et større sakkompleks*, nemlig forholdet mann-kvinne, stilt inn i en hel bibelsk *skaperordnings-teologi*.

Av dette følger at om spørsmålet ikke hører til troens sentrum, så kan det ikke bagatelliseres og gjøres bare til et kirkeordningsspørsmål og et adiaforon. Det viser seg da også at kirken gjennom hele sin historie har oppfattet de apostoliske formaninger om hvordan forholdet mann og kvinne skal leves ut i hjem og menighet å være normgivende for kristen etikk. Derfor er det også et faktum at alle større kirkesamfunn like til i dag har sett det slik at de apostoliske formaningers lære om forholdet mann-kvinne er en sperring for kvinnens adgang til sine kirkers ordinasjon (preste- eller forstanderembete). Dette har da også vært lærerne ved MF's syn like til det siste.

Det synspunkt at dette sakkompleks er *tidsbetinget*, er en ny tolkning, som først har funnet inngang i de kretser som har kjent seg skriftforpliktet først i den senere tid.

Hva kan vi slutte av dette? Vi står overfor et lærespørsmål som for mange er alvorlig. Deres bibelsyn gjør at de er samvittighetsbundet i disse spørsmål. Det er for dem ganske enkelt et spørsmål om bibeltroskap utfra det skriftsyn de har. Alle vet at jeg selv hører til denne gruppe. For oss er det spørsmål om lydighet mot det apostoliske ord. Spørsmål om lydighet om de krav Guds ord stiller til oss om hvordan vi skal leve i hjem og menighet i forholdet mann-kvinne.

Vi kan derfor ikke være med å åpne vegen for kvinner inn i en tje-

neste som vi tror er imot Guds ord, og som vi følgelig ikke tror vil gagne hverken kirken eller de kvinner som går inn i denne tjeneste. Det er ikke rådelig å handle mot sin samvittighet.

Men når dette er sagt, så må jeg råde meg selv og alle mine meningsfeller og si: Vi må forsøke å ta helt alvorlig våre brødre når de sier at de har kommet til et annet syn utfra sin bibelforståelse. Vi må tro dem, når de sier at det er kommet til dette syn utfra sin vilje til bibeltroskap. Det er jo tydelig at de mener at deres nye forståelse av dette lærespørsmål er vunnet ved en dypere og bedre skrifttolkning enn den vi har maktet å utfolde. De har ikke overbevist oss med sitt syn, men vi må ikke dra deres subjektive oppriktighet i tvil. Det er et faktum at begge parter sier de vil være bibeltro.

Men jeg mener det har blitt klart at det ikke bare dreier seg om forskjellig *bibelfortolkning*, men om et forskjellig *bibelsyn* (og det er en kjent sak at det skal være rom for forskjellige nyanser i bibelsynet her på huset!). De som hevder det nye syn, mener at vi har et mere «biblistisk» og «lovisk» syn på Skriften, og de synes selv å ha mere margin for Bibelens tidshistoriske side. De vil tolke hele det sakkompleks vi er uenige om (Skriftens lære om forholdet mann-kvinne) mere utfra sin *intensjon*, enn utfra dets «tidsbestemte form» og «bokstav», hevder de. Jeg tror jeg herved gjengir disse brødres syn rett.

Jeg må anmelde at jeg er anfektet over det bibelsyn som nå synes bryte på her på huset, men jeg vil ikke anfekte deres vilje til bibeltroskap som forfekter det. La oss være forsiktige med å tale om en forskjellig *holdning* til Skriften mellom

oss. Ordet «holdning» sier noe om en persons bibelreverens og bibelærbødighet. Vi må gjøre alt det vi kan for å tro at alle her på huset befinner seg i den situasjon at deres subjektive vilje til bibeltroskap er intakt. Jeg har personlig den tillit til alle som lærer her på huset at de i et kvalifisert bekjennelsesspørsmål ikke vil vise til noen uklarhet, men tvertom stå sammen som én mann!

Av dette følger at vi må kunne diskutere denne saken rolig og saklig og uten press, når det gjelder broderfelleskapet og arbeidsfelleskapet. Vi må i stridens hete ikke miste proporsjonsaspektet på saken. La det være klart at fattes det et vedtak som blir ved status quo, så betyr ikke det at det skapes vansker for dem som har fremmet forslaget om en forandring. De har bare ikke vunnet igjennom med sitt syn i dette lærespørsmål, og får ha tålmodighet,

men fortsette å arbeide på huset med frimodighet. Spørsmålet har ikke slike dimensjoner at det skal anfektes deres tillit og arbeidsfelleskapet med dem. Og taper vi som står for det gamle syn, så bør det ingen konsekvenser få for vår fortsatte helhjertede innsats her på MF i lærergjerning og ansvarsorganer på huset. Vi må, uansett utfall, bare enn mere samle oss om felles innsats for MF's framtid i omsorg og forbønn. Vår kirke trenger Menighetsfakultetet som aldri før framover i åndskampen som bryter på om selve grunnfundamentene i troen. Vi må ikke splitte oss på denne sak og svikte fakultetet. Må våre hjerter bøyes til hverandre i en ny ydmyk vilje til å lytte til hverandre, tale vel om hverandre og i en botferdig holdning vise at vi strever med å takle denne saken uten bitterhet, så Guds Ånd ikke bedrøves.

Ål Mannsforening 20 år

Ein trufast flokk på Ål har no i 20 år samlast til foreiningsmøte kvar månad til innsats for MF. 8. juni blir då festdagen som skal markera dette 20 års jubiléet. To av dei som var med ved starten, sokneprest Elias Berge og kirkerådskonsulent Leiv Inggard Møen, blir med ved jubiléet saman med kyrkjelydens prestar, Leif Einarsen og Tor Trydal.

Vi er svært glade og takksame for det trufaste arbeidet de gjer for oss og vil få ynskja hjarteleg til lukke

med jubiléet, og Guds signing over kvar einskild i foreininga og det arbeidet de vidare får gjera for MF. Vi treng dykk og alle dei andre foreiningane våre. Det er det sikre og faste som vi kan rekna med. Og ikkje minst gler det oss det de skriv: «Me står saman med dykk. På siste møtet som var 7. april, samme dag som de hadde forstanderskapsmøte så var vi samla i bøn for MF.» Slike helsingar varmer og gler oss. Ja, vi treng vita at de står saman med oss!

Gunnvald Bjotveit

Forstanderskapets møte 7/4 1975

I samsvar med vanlig praksis, var MF's forstanderskap innkalt til møte første mandag etter påske - d.v.s. 7. april 1975.

Etter MF's grunnregler inneholdt saklisten bl.a. årsmeldinger fra MF's styre, dekanus, rektor ved praktikum og formannen i institutt-rådet, driftsregnskap, balanseregnskap, legatregnskap og kantinerregnskap for 1974 samt budsjettforslag for 1976. De siste års lønnsjusteringer har ført til unormalt store utgiftsøkninger i forhold til budsjettet for inneværende år (1975), og Styret la derfor også frem et forslag til justeringer i dette budsjett for forstanderskapet.

I sommernummeret av Lys og Liv (nr. 5/75) vil alle disse meldinger og forslag bli gjengitt, delvis i noe forkortet form. Foreløpig kan bare sies at forstanderskapet godkjente alle de fremlagte dokumenter med meget små merknader, men med sterk anerkjennelse for den store innsats som var ytet fra alle de ansatte ved MF.

Det var ikke valg av nye forstandere på dette møtet, da valg av nye forstandere (7 medlemmer og 10 varamenn) bare foretas hvert 3. år. Slikt valg skal neste gang foretas i 1977.

Formannen, biskop Erling Utne og nestformannen, stortingsrepresentant Lars Korvald, ble begge gjenvalgt for 1975/76.

Som nytt styremedlem for perioden 1975-80 ble valgt rektor Even Fougner, som siste år var 1. varamann til styret. Som nye varamenn til styret 1975/76 ble valgt

1. Res.kap. Svein Helland, Lier
2. Tannlege Henrik Harsten, Oslo

3. Gen.sekr. Birger Mathisen, Oslo
Svein Helland var 2. varamann siste år, mens de to øvrige er nyvalgt.

Lektor Helge Hallesby ble gjenvalgt som formann i styret 1975/76 og som ny nestformann 1975/76 ble valgt rektor Even Fougner. Fougner ble valgt etter res.kap. Hakon Fred. Breen som gikk ut av styret etter 5 års innsats.

Som egen sak på forstanderskapets møte var denne gang ført opp «Praktisk-teologisk utdanning for kvinnelige kandidater». Det vil være kjent bl.a. fra radio og presse at denne saken ikke ble ferdigbehandlet på møtet, og det ble vedtatt å innkalle til et ekstraordinært forstanderskapsmøte høsten 1975. Til å forberede dette møte ble det valgt en komité på følgende 5 medlemmer: biskop Erling Utne, Kristiansand biskop Bjarne O. Weider, Bodø gen.sekr. Hakon E. Andersen, Oslo rektor Hakon Haus, Stavanger adm.dir. Ole Aserud, Oslo.

(Det ekstraordinære møte er senere fastsatt til mandag 22. sept. 1975.)

I forbindelse med denne saken vedtok forstanderskapet enstemmig følgende uttalelse til Kirke- og Undervisningskomiteén i Stortinget:

«Menighetsfakultets forstanderskap, samlet til møte den 7. april 1975, tillater seg å gjøre en bestemt innsigelse mot at forslaget til «Lov om likestilling mellom kjønnene» ifølge kommentaren til loven skal anvendes slik at Menighetsfakultetet tvinges til å åpne adgang for kvinner til fakultetets praktisk-teologiske seminar, hvor eksamen er en forutsetning for å bli ordinert til pres-

Dekanus Edvin Larsson (t.v.) og biskop Erling Utne fotografert på Forstanderskapets møte 7. april d.å. A-foto.

teembetet. Under henvisning til GRL's bestemmelse om religionsfrihet (§ 2) må fakultetet hevde sin rett til å ordne denne saken på interne premisser. Fakultetet må overhodet kreve å bli holdt utenfor likestillingsloven på samme måte som trossamfunnene, heri innbefattet Den norske kirke. Fakultetet er en kirkelig institusjon, som med sin virksomhet ikke primært tar sikte på å utdanne til et offentlig yrke i vanlig forstand, men på å utdanne tjenere i kirken som trossamfunn. Ifølge GRL's § 16 er det kongens

plikt, for så vidt han styrer kirken, å respektere og verne om de normer som gjelder for kirken som trossamfunn, d.e. Den hellige skrift og kirkens bekjennelse. Staten bør derfor ikke påtvinge kirken eller kirkelige institusjoner en praksis som ikke er fremsprunget av disse normer eller som er kontroversielle innen kirken.»

Formannens tale ved åpningen av debatten om kvinners adgang til praktikum er gjengitt på annen plass i dette nr. av LYS og LIV.

Erling Servan.

Eksamen våren 1975

30. april starta eksamen opp ved MF og varer heilt fram til 13. juni. Alt i alt er det 478 som skal opp til ein eller annen eksamen.

32 blir ferdige på praktikum. 11 har meldt seg til 1. avd. gamal ordning og 28 til avsluttande embets-eksamen. Etter ny ordning har 23 meldt seg til 2. avd. 1. avsnitt og 1 til avsluttande eksamen på ny ordning. Til 2. semesters eksamen har

118 meldt seg og til 4. semesters 97. Ved Institutt for kristendomskunnskap har 3 meldt seg til hovudfags-eksamen, 66 til mellomfag og 99 til grunnfageksamen.

Ny student

I «Lys og Liv» nr. 2/75 presenterte vi dei nye teologistudentane våren 75. Under Frøna sto Magne Holm, det skal vera *Magne Hoem*. Ta han i lag med dei 21 andre i dykkar bøner.

Korturneen 75 til Sør-(Øst)landet

Juni måned er hvert år høydepunktet for MF-koret. Da er det nemlig tiden for turneen. Det er nå 3. år koret reiser på tur som blandet kor. I 1973 gikk turen til Nord-Møre og Trøndelag. I 1974 var det Hardanger og Sunnhordland som var målet. Og i år, i tidsrommet 6. – 15. juni er det Sør-(Øst)-landet som kan vente besøk av ca. 40 sangfugler. Nærmere bestemt, strekningen Tønsberg – Kristiansand, med noen avstikkere innover i landet.

Vi skal i alt ha 12 møter, så det blir ingen feriereise. Likevel er det en tur vi i koret ser fram til. Vi er ferdige med nok et studieår. Mange har hatt eksamen, og kan endelig legge bøkene på hylla. På en slik tur opplever vi et fellesskap, både åndelig og menneskelig som er av stor betydning og som fører oss i koret nærmere hverandre. Men vi opplever mer. Vi møter mennesker som har omsorg for oss, som ber for oss og gir av sine midler for at vi skal få studere Guds Ord. Det gir oss styrke og glede i arbeidet.

Men vi synes at vi har noe å bringe også. Vi vil legge MF's sak fram for menighetene, fortelle hva MF er

Per Inge Almås.

og hva MF vil, og vekke folk til ansvar for at Guds Ord skal forkynnes klart og rent. Og her er vi ved hovedpoenget for hele turen: *Å forkynne Guds Ord gjennom tale og sang.*

Grammofonplaten, Gud vår tilflukt, som koret sang inn høsten 1973, blir solgt på turen og vil være å få i forretningene i distriktet i denne tiden.

Korets dirigent er *Per Inge Almås* og organist er *Trond Kverno*.

Talere på turneen blir: studentprest Rolf Næss, landssekr. Anbjørn Neerland og rektor Ingemann Ellingsen.

Turneen arrangeres i samarbeid med Rikskonsertene. *Bjarne Sveinall*.

Fredag	6. juni, kl. 19.30:	Tønsberg domkirke.
Laurdag	7. juni, kl. 19.30:	Kragerø kirke.
Sundag	8. juni, kl. 11.00:	Sannidal kirke.
Sundag	8. juni, kl. 19.30:	Drangedal kirke.
Måndag	9. juni, kl. 19.30:	Åmli kirke.
Tysdag	10. juni, kl. 19.30:	Evje kirke.
Onsdag	11. juni, kl. 19.30:	Grim kirke.
Torsdag	12. juni, kl. 19.30:	Lillesand, Vestre Moland kirke.
Fredag	13. juni, kl. 19.30:	Grimstad, Fjære kirke.
Laurdag	14. juni, kl. 19.30:	Froland kirke.
Sundag	15. juni, kl. 11.00:	Arendal, Trefoldighet.
Sundag	15. juni, kl. 19.30:	Risor, Frydenlund kirke.

Velkommen til MF-familien!

Med tanke på den store veksten MF er inne i, er det ofte spørsmål om å tilsetja nye medarbeidarar, anten som lærarar eller i administrasjonen. Det er då i det hovet ei stor glede for meg som dekanus å få presentera for Lys og Liv sine lesarar nokon av dei som no tek til i arbeidsfellesskapet vårt.

På styremøtet 17. mars d.å. tilsette MF's styre cand. meg. **Alfild Bothner** som undervisningsleiar frå 1. august 1975. Alfild Bothner er fødd i Oslo i 1919. Etter artium studerte ho tysk, engelsk og historie som gav henne cand.mag. eksamen i 1947. I tida 1948—57 var ho tilsett i IKO. Frå 1957 til 1972 virka ho som lærar ved ulike skular. Hausten 1972 byrja ho som undervisningskonsulent ved MF.

Med den breie erfaringsbakgrunnen, den store arbeidsstyrken og med si kontaktskapande evne, har Alfild Bothner desse åra gjort ein uvurderleg innsats i arbeidet sitt ved MF.

Det var difor stor glede og tilfredshet både for lærarar, administrasjon og studentar at ho tok i mot kallet til å overta den viktige oppgåva som undervisningsleiar.

Soknepresten i Sørreisa, **Finn Wagle**, er tilsett som lektor i keteketikk/pedagogikk ved MF's praktisk-teologiske seminar. Stillinga er nyoppretta, og det blir difor ei viktig oppgåve for den nye lektoren å gje stillinga sin rette profil.

Finn Wagle er fødd i Oslo i 1941. Han tok teologisk embetseksamen ved MF 1968 og praktisk-teologisk eksamen året etter. Etter han var ferdig med sitt studium, var han knapt eit år feltprest før han blei sokneprest i Sørreisa (1970). Som prest har Finn Wagle serleg vore oppteken av kyrkja sin undervisningsfunksjon på alle alderstrinn.

Det er så avgjort ei styrking av kapasiteten åt det praktisk-teologiske seminar at denne nye stillinga er komen i stand og at ein mann som Finn Wagle går inn i ho.

Lars Østnor, lektor ved Diakonhjemmet i Oslo, er kalla til MF som forskningsstipendiat i systematisk teologi. Den nye forskningsstipendiaten er på ingen måte nokon ny mann ved institusjonen vår. Han tok teologisk embetseksamen ved MF i 1966 og praktisk-teologisk eksamen 1967. Etter eit år som feltprest, vende han tilbake til MF, no som vitenskapeleg assistent, ei stilling han hadde t.o.m. 1972. Frå 1/1—73 har han vore tilsett som lektor ved Diakonhjemmet. I den tida han var vit.ass. på MF, viste Østnor seg som ein god og energisk pedagog med framifrå evner til å koma i kontakt med studentane på ein naturleg og liketil måte. Det er såleis ei glede å få han attende til institusjonen vår. Lars Østnor er fødd i Sørli i Namdal i 1939.

Cand.theol. **Helge Kvanvig** er tilsett som lektor ved Institutt for kristendomskunnskap. Han er fødd i Kristiansand i 1948. Våren 1972 tok han så teologisk embetseksamen ved MF. Praktisk-teologisk eksamen fekk han to år seinare. Den mellomliggjande tida nytta han til å studera vidare, fyrst og fremst gamaltestamentleg eksegesis, eit emne som han ikkje berre studerte her heime, men og i Tyskland. Med den innsats Kvanvig alt har gjort innanfor sitt fagområde, har han vist at han sit inne med eigenskapar som er heilt avgjerande for ein forskar og pedagog.

Ved Institutt for kristendomskunnskap har ikkje mindre enn tre unge vitenskapslege assistentar blitt tilsette. Det er lektor Jofrid Wiik, pastor Åge Haavik og stud.theol. Hans Arne Akerø.

Jofrid Wiik er fødd i Varhaug i 1934. Ho tok teologisk embetseksamen ved MF i 1963. Frå og med 1964 har ho gjort teneste som lærar ved ulike skular, m.a. ved lærarskulane i Notodden, Stavanger og Trondheim. Dei siste åra har ho vore busett i Oslo og har i denne tida fungert som timelærar ved Misjonsskulen for kvinner. Det siste året har ho og vore timelærar ved MF. Frå og med hausten 1975 er ho då knytt fastare til fakultetet vårt i og med stillinga som vitenskapslege assistent.

Pastor **Åge Haavik** er f.t. feltprest i Vardo. Frå og med hausten 1975 tek han til i si teneste ved MF. Haavik er fødd i Kristiansand i 1947. Våren 1973 avslutta han teologisk embetseksamen og tok så praktisk-teologisk eksamen 1974.

Stud.theol. **Hans Arne Akerø** er fødd i Sandnessjøen i 1949. Han var oppe til 1. avdelings eksamen hausten 1972 og etter planen skal han så fullføra 2. avdelings eksamen inneverande semester. Akerø har alt som student vore engasjert i undervisinga, nemleg som studentassistent. Det vil seia at han har leia eit par samtalegrupper i tilknytning til forelesingar av ein av fakultetet sine ordinære lærarar.

Både lærarar og studentar på MF ser imote dei nye medarbeidarane sin innsats med glede og forventning og helsar dei alle varmt velkomne.

Edvin Larsson.

I glede og takksemnd

Idet vi samlast på MF etter Praktikumsturnéen, er det to ord som går igjen frå deltakarane, kandidater som leiarar — glede og takksemnd. Glede over at det gjekk bra, glede over å ha fått forkynt Guds ord og at det blei teke imot. Takksemnd for god mottaking og gjestfri omsorg, takksemnd for alt ein lærde og opplevde, takksemnd for vel kr. 80.000,— som vi hadde med tilbake frå kyrkjelydar og einskild personar. Hjarteleg takk til kvar og ein som gjorde turen så rik for oss.

Vi grip fatt i nokre av kandidatane og let dei koma til orde:

Vel hjemme igjen etter vestlands-
turen med Praktikum — hadde vi så
noe utbytte av det hele som kristne?
25 tilstelninger og møter på 10 da-
ger — det blir vel mye rutine under-
veis og kanskje tomhetsfølelse etter-
på? Nei — vi hadde det fint! Det er
noe underlig og gledelig dette, å
oppleve at så mange mennesker, så
forskjellige og særpregede, kan gå
sammen til en enhet uten at varia-
sjonen blir borte! Mitt hovedinn-
trykk etter turen er at fellesskapet
ga utbytte. Vi var sammen om *en*
oppgave: å gjøre turen vellykket for
dem vi besøkte og for hverandre. Og
vi *var sammen* om den. I bønne-
fellesskap og kameratfellesskap.
Kan hende ble noe rutine etterhvert,
men jeg tror vi gjennom denne tu-
ren fikk et glimt inn i hvordan kris-
tentro skaper *enhet* og *nærhet* der
mange gjør noe sammen. — Og så
møtet med de mange som bærer det
daglige arbeidet på de forskjellige
stedene da! Opplive at en er vel-
kommen, og blir tatt hånd om! Joda,
det åndelige utbytte var rikt og
mangfoldig!

Knut Nilsen.

Praktisk kirkekunnskap, det er å
lære den enkelte menighet og orga-
nisasjon å kjenne. Ikke bare den
ytre ordning og form, men også det

indre liv. Det beste ved hele Vest-
landsturen var nettopp dette siste,
å få møte den enkelte, og kjenne
slektskapet som kristne.

Ørnulf Steen

Jeg må innrømme at jeg ikke gle-
det meg særlig til turnéen. Tenkte
det ville bli mye møter, reising og
mas. Opplevelsene på turen var
ganske annerledes — heldigvis. Slit-
somt var det, men jeg er glad for at
jeg kunne være med. Det er særlig 3
ting jeg vil framheve som utbytte-
rikt. 1) Det gode åndelige og men-
neskelige fellesskap vi kandidater
hadde med hverandre. Det lover
godt for senere samarbeid. 2) Den
hjertelighet og varme vi ble møtt
med fra folk overalt hvor vi kom.
Jeg vil her takke alle de som tok i
mot oss til overnatting og som gjor-
de så mye ekstra for oss. 3) Møtet
med menighetene på de ulike steder
vi fartet. Dette var nyttige erfarin-
ger når jeg tenker på at jeg senere
skal søke prestestilling. Det var
mange kall og utfordringer der vest.

Leif Levinsen

Jeg vil trekke fram tre aspekter
ved turen:

1) Vi fikk lære en hel del om kir-
ke og kristenliv som vi ikke hadde
kunnet tilegne oss av lærebøker.

2) Vi fikk anledning til å arbeide med oss selv og bli tryggere på hverandre.

3) Og sist, men ikke minst, vi fikk være med å forkynne Guds Ord.

Turen gjorde oss glade og ga oss frimodighet til å gå ut i Herrens tjeneste.

Arne Svilosen

Jeg synes Vestlandsturen på mange måter var en lærerik tur. Jeg hadde noe å lære av alle mennesker jeg traff, både i hjemmene hvor jeg overnattet og i prestegårdene og på de forskjellige møter og sammenkomster jeg fikk være med på. Det var godt å oppleve samhörighet og kristent fellesskap.

Gjestfriheten var enestående.

Gledelig var det å se det gode samarbeid mellom kirke og bedehus de fleste steder. Selv om turen ga inn-sikt i problemer en prest kan møte i arbeidet sitt, vil jeg sterkt fremheve opplevelsen av det store og gode i det å møte mennesker med Guds ord.

Svein Skaland

Noe av utbyttet for mitt vedkommende var møtet med fire aktive og inspirerende kirkemenn. Hver på

sin måte kastet de lys over viktige sider ved prestatjenesten. De ga meg tanker og impulser som jeg synes er vel verdt å ta med når en selv forbereder seg til denne tjenesten. Dem jeg tenker på er

John Olav Larsen

– som illustrerte for meg *evangelisten*, han som taler og forkynner slik at det er forståelig for folk flest.

Rolf Onarheim

– *generalsekretæren* som hadde syn for samspillet mellom *organisasjon* og *menighet* for Guds Rikes sak.

Bjarne Edvin Landro

– *soknepresten* i Ølen fortalte om sitt syn på hvordan *presten* bør forholde seg til organisasjonene i sitt daglige arbeid.

Olav Hagesæther

– *biskop* i Stavanger var med å gi meg *frimodighet til å være forkynner*, en som skal så Guds Ord ute blant folk. Gud viser sin nåde mot meg ved at han også kan bruke meg.

Trygve Hestness.

Søknadsfrist for opptak ved Menighetsfakultetets Institutt for kristendomskunnskap høsten 1975

Fristen for søknad om opptak til grunnfag og fullt mellomfag ved instituttet er 1. juni for alle som vil begynne i høstsemesteret 1975.

De som søker etter fristens utløp, kan ikke regne med å få plass.

De som skal følge undervisningen til mellomfagstillegget eller hovedfag, bes melde fra innen 20. august.

Opptak for nye teologistudenter

Det er ingen fast søknadsfrist for opptak som teologistudent, men det ønskes helst innmelding for 1. august.

Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3.

Eventuell retur:
Gydns vel 4,
Oslo 8.

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Østfold krets

av

MF

innbyr til det 42. sommermøte 19. mai 1975 (2. pinsedag).

Rolvsøy kirke kl. 11.00: Gudstjeneste ved forskningsstipendiat **Hans Kvalbein** og sokneprest **Ole Andersen**. Sang av Rolvsøy kirkekor.

Sarpsborg kirke kl. 11.00: Gudstjeneste ved professor, dr. theol. **Sverre Aalen** og prost **Bjarne Hareide**.

Glemmen gamle kirke kl. 10.30: Gudstjeneste ved landssekretær **Gunnvald Bjotveit** og sokneprest **Karl Hafstad**.

FESTMØTE på Haugetun Folkehøyskole kl. 17.00: Skolestyrer **Finn Olav Myhre** åpner. Tale av professor, dr. theol. **Sverre Aalen** og forskningsstipendiat **Hans Kvalbein**.

Hilsen av landssekretær **Gunnvald Bjotveit**.
Sang av **Onsøy kirkekor**.
Vitnesbyrd av MF-studenter.
Sokneprest **Andreas Eidsaa** avslutter.

Ved gudstjenestene og festmøtet offer til MF.